

VERBS Subjecte: Presència, representació i ubicació

Definició

En la metodologia del TERMCAT, el paper del **subjecte** en la definició d'un verb és residual i està subjecte a unes condicions que regulen quan hi ha de sortir, com s'hi ha de representar i quina posició hi ha d'ocupar.

Es tracta de les condicions següents:

- **Presència** Com a principi, en la definició d'un verb *no es recull quina mena de subjectes* pot seleccionar aquest verb en els contextos d'ús. Tot i això, hi ha dues **excepcions**:

Excepcions	Exemples
(1) Quan la definició sola admetria més subjectes dels que admet el verb definit	apilar-se Decantar-se, l'ormeig , cap a sobre les peces fins a desbaratar el calat de sardines. Sense subjecte, es podria pensar que <i>apilar-se</i> s'aplica a barques o persones.
(2) Quan un complement de la definició fa referència al subjecte (sovint, per mitjà d'un díctic)	escapar-se Deslliurar-se, un judoka , del control a què el sotmet l'adversari. Sense subjecte, <i>el</i> no tindria un referent explícit.

- **Representació** El subjecte es representa *aïllat per dues comes* de la resta de la definició, per a indicar que pròpiament no en forma part.
- **Ubicació** Se situa el subjecte a *l'interior de la definició* (no al principi de tot), per a permetre que la definició estigui sempre encapçalada pel seu nucli. Els criteris són aquests:

Criteris	Exemples
(1) Si hi ha un complement obligatori (complement directe o complement preposicional), el subjecte se situa darrere el grup de verb i complement.	clavar-se <i>Tocar el blanc</i> , un projectil , amb prou força per a penetrar-hi. cedir la traça <i>Apartar-se de la traça</i> , un esquiador de fons , perquè un altre esquiador l'avanci.
(2) Si el verb està complementat amb un adverbi que el matisa, el subjecte se situa darrere el grup de verb i adverbi.	escalar <i>Augmentar progressivament</i> , un conflicte , per l'increment de la confrontació entre les parts.
(3) Si no hi ha complement obligatori ni adverbi o si el complement és molt llarg, el subjecte se situa immediatament darrere el verb.	col·lapsar <i>Deformar-se</i> , una estructura , fins a un punt crític amb perill de caiguda. admetre a tràmit <i>Acceptar</i> , un òrgan judicial , un document que compleix els requisits establerts.

A l'hora de fer el marcatge del subjecte, convé evitar els **errors** següents:

- **Fer una mala delimitació del subjecte** El que es marca com a subjecte en una definició ha de poder funcionar com a subjecte del definit en els contextos reals d'ús.

descarrilar *v intr* Sortir, ~~les rodes d'un vehicle~~, dels carrils de la via.

➔ Sortir, **un vehicle**, dels carrils de la via.

[Diem que ha descarrilat un tren, no que han descarrilat les rodes d'un tren.]

- **Marcar el subjecte en la definició d'un terme que no és un verb:** El subjecte és un argument específic dels verbs; un nom que vingui d'un verb pot tenir un complement que semànticament faci d'agent, però no de subjecte sintàctic.

- **blocatge** *n m* BEISBOL Acció d'agafar la pilota, ~~un llançador~~, amb el guant.

➔ Acció **d'un llançador** d'agafar la pilota amb el guant.

[En canvi: **blocar** *v tr* Agafar la pilota, **un llançador**, amb el guant, perquè *blocar* és un verb.]